

తమ్మపూర్ణ కళానికేతన్ ౨౦

రాధాకృష్ణ

కవితామయం

జ్ఞాత ముక్తిపాటిమధుసూదనరావు. ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రమేంబరురెవ్యూ.

కథాఘటికాదనారావు
భాగ్యవంశం: విశ్వంక
సూర్య: రాజేంద్రరావు

నివేది

న టీ న టు లు

శో భన్ బా బు

జ యంప్రద

చలం

రూప

సత్యనారాయణ

మాన్యకాంతం

డా॥ ప్రభాకర రెడ్డి

వహాప్రభ

అల్లురామలింగయ్య

నిరిజ

మాదా పెంతబేళ్ళరవాళ్ళు

మ రి యు

భానుప్రకాష్, మల్లాది సత్యనారాయణ,
లక్ష్మీదేవి, మాష్టర్ బబ్లూ, బేబీ లక్ష్మీసుధ,
సుశీలాదేవి, పొట్టిప్రసాద్.

కథాసంగ్రహం

సృష్టిలో ప్రేమ అనంతమైనది, అపురూపమైనది.

ప్రతి మనిషి జీవితంలో ఏదో ఒకనాడు ఎవరో ఒకర్ని ప్రేమించడం .... ఆ ప్రేమ విజయవంతమైతే అనందించడం .... విఫలమైతే విషాదంలో మునిగిపోవడం .... అనాదిగా జరుగుతూనే వుంది ....

ఆ పల్లెటూరిలో పెద్దింటి పాప రాధ .... వాచింట్లో పని వాళ్ళ కొడుకు కృష్ణ .... పసితనంలో కలసిమెలసి వుండేవాళ్ళు. కృష్ణకు గుడ్డొడ్డొ అకలాయి. అతని అల్లరి అసాలని తావత్రయ ఎవెది చిన్నారి రాధ. ఊరిలో అంబురోగం వ్యాపించి వైద్యనవపాయం లేక చాలా మంది చనిపోవటం కృష్ణ పసికూరయ్యపై దిలకని ఉద్వేషమేసింది. ఓ నాడు అతని దుడుసు తనం కొరతగా రాధ ప్రమాదంలో చిక్కుకుంది. భయపడ్డ కృష్ణ చూచుకుంచి పారినోయాడు. కష్టపడి చదువుకుని ప్రయోజకుడై యింటికి రావాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

ఏళ్ళు గడిచాయి. యౌవనంలోకి అడుగుపెట్టిన రాధ సృత్యం మీద ఆసక్తితో నేర్చుకోసాగింది. డిగ్రీ సంపాదించిన కృష్ణ తిరిగి వూరి చచ్చాడు. చిన్ననాటి చెలిమి వారిచుధ్య ప్రేమగా మారింది. కృష్ణ డాక్టర్ చదవాలనుకున్నాడు. పేదరికం అతని ఆశకు అడ్డం నిలిచింది. రాధ అతనికి ధనసహాయం చేసింది. పట్నంలో అతను డాక్టర్ చదువు. రాధ శృత్యాన్ని ... కొనసాగిస్తూ తియ్యగా ప్రేమించుకోసాగారు.

కాని, పెద్దవాళ్ళ పట్టుదలలు, స్వార్థపరుల పన్నాగాల వాళ్ళ ప్రేమ చెదిరిపోయింది. రాధ మరో యింటి కోడలయ్య ఇల్లు అప్రయోజకులకి నిలయం. వాళ్ళకోసం రాధ తన ఆస్తిని పోగొట్టుకుంది. చివరికి వాళ్ళని పోషించటం కోసం నృత్య ప్రభుత్వం ఇవ్వసాగింది. సరవంలాటి ఆ కాలంలో రాధ వనే బాధలని అనుకున్నట్లు... ఆమెకి తను ఏ సహాయం చేయలేనందుకు కుమిలిపోయింది.

పై చదువు కి విదేశాలకి వెళ్ళిపోయే తృప్తి అనాటి పున్న రాధను చూసేందుకు వెళ్ళాడని ఒకప్పుడు తనకు తెలుసు. ఆమె యిచ్చిన దిబ్బా తిడిగి ఆమెకు యిచ్చి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ కోసం రాధని చంపాలనకున్నాడు... పాపిష్టి మనుష్యులైన ఆ వాళ్ళు.... అంతే....

ఇలాంటి కుమిలిపోయినది విదేశాలనుంచి వచ్చిన తృప్తి రాధ మీదా ఒక పాపిష్టి మనుష్యుల చేతుల్లో.

ఇక్కర్తంలో తృప్తి అప్పుడు చూసిన పెరిగిన రాధ.... తృప్తి పట్టుకుని తన తిరిగి తన కంటి మూత మూలమయి, అప్పుడు తృప్తి తిరిగిపోయింది. 'వేదవంశంలో' జల్లెడ తెగిన గాఢమైన రాధ తన ముందులో ఉన్న కోసం పట్టుకుంటూ కుమిలిపోయింది. తన తిరిగి వచ్చినప్పుడు తృప్తి....

యెవరైనా రాధాత్పత్తయి - చిట్టలలో | పేచీకులుగా పోయారు - అయిపోయారు కాలేదు ! !

ఈనాటి ఈ రాధాత్పత్తయి కథ మూడూ అంతేనా?

మనమును కదిలించే ముదురమైన పాటలాంటి ప్రేమకథ రాధ రంగుల చిత్రం ! !

పాట నెం-1

తీవన : డా॥ సి. నారాయణ రెడ్డి

పాడినవాడు : పి. సుశీల, ఎస్. పి.
బాలసుబ్రహ్మణ్యం.

తృప్త : ఎప్పుడో....

అప్పుడెప్పు డెప్పుడెప్పుడో చూశాను

నిన్నేనా జాంపందూ!

నువ్వేనా నా జాంపందూ?

నువ్వేనా ఆ జాంపందూ?

రాధ : ఇప్పుడే....

ఇప్పుడిప్పు డిప్పుడిప్పుడే చూస్తున్నా

నువ్వేనా మొవ్వదొబ్బా!

నువ్వేనా ఆ మొవ్వదొబ్బా?

నువ్వేనా నా మొవ్వదొబ్బా?

తృప్త : కాలినులోన నేనుంటే తలవహూలు కోర్చుంటే

లేకుకోదోయి నువ్వు జారిసచ్చుడూ

రాధ : ఆ జారిసచ్చుడూ?

తృప్త : చిన్న ఎలా నిర్దుష్టమో గుడ్తుందా? గుడ్తుందా?

రాధ : అరటిపండు పట్టుకొని అలయంలో నువ్వుంటే

గొండుకోతి నుండును కాదేని నవ్వుడూ

తృప్త : కాదేని నవ్వుడూ?

రాధ : మడ్చిలా అదిరిపోయావో గుడ్తుందా? గుడ్తుందా?

తృప్త : అన్నీ గుడ్తున్నీ అమ్మడూ చిట్టి అమ్మడూ

ఇన్నిపంపుజేవ దాచావో అప్పుడూ

॥ ఇప్పుడిప్పు ॥

రాధ : బడికి నువ్వు రాసంటే మెడిపట్టే వుడ్డుకొనే

పండులయ్య బడిత పూజ చేసినప్పుడూ

కృష్ణ : అఁ చేసినప్పుడూ :

రాధ : నువ్వెలా తుద్రుమన్నావో గుర్తుందా? గుర్తుందా?

కృష్ణ : నవ్వు తినే జాంపందూ నేను కాస్త లాక్కానీ

ఊరిస్తూ ఊరిస్తూ తినేటప్పుడూ

రాధ : అఁ తినేటప్పుడూ?

కృష్ణ : నువ్వెలా మొహం పెట్టావో గుర్తుందా? గుర్తుందా?

రాధ : అన్నీ గుర్తెగానీ కృష్ణుడూ చిన్ని కృష్ణుడూ

ఆ చిరిపి తనం పోలేదే ఇప్పుడు!

॥అప్పు॥

పాట నెం. 2

రచన : పేయారి మందరరామమూర్తి

సాడినవారు : పి.

రాధ : సొగర చుడనంబో

ఇది మోహిన చేసిన నాట్యం!

నన రసార్థకం భువన మోహనం!

మధుర మధుర సమ్మోహన లాస్యం!

॥సా॥

చానుకీ తాడుగా, మందరగిరి కవ్వముగా

అచ్యుత రక్షితై సురాసురులు ఆ పాల కడలి మధియించగా

అమర రక్షితై, అమర శీషితై

శ్రీహరి ఆదీన శృంగార వచనం :

॥స॥

కనుల చిందే వలపు కలికి వెన్నెలలుగా

పురులు విప్పే సొగసు, విరుల సంకెలలుగా

అతివ నయవంపనలు ప్రియలాలనలుగా

దనుజులు తలంపగా దివిజులు గ్రహంపగా

సురలకు సుధవంచి అసురల వంచింబ
 వైష్ణవ మాయా విలాసాల తేలించి
 అడింది పాడింది నవమోహిని,
 అనంద రూపిణి రసవాహిని,

॥సాగర॥

పాట నెం. 3

రచన : డా॥ దాశరథి

పాడినవారు : పి. నుశీల,
 యస్. పి బాలసుబ్రహ్మణ్యం

కృష్ణ : రాదా.....

రాధ : కృష్ణా.....

కృష్ణ : నీ వలపే బృంహావనం! నీ పిలుపు మరళి రవం!

రాధ : నీలి కెరటాలతో శేలి దుఃఖాలితే

॥నీ వలపే॥

రాధ : కొండె కృష్ణా నీ కులుకు చూపురో

కల్యాణ కాయలు మెరియాలే

కృష్ణ : నా రాధ వదలరో ఈ వేళా

నవ వధువు తనదాటు కనిపించలే

రాధ : రంగైన ముత్యాల పందిరిలో

రతనాల తలంబాలు కరిసేనులే

కృష్ణ : రతనాల తలంబాలు కరిసేనులే!

॥రాదా॥

కృష్ణ : రాదా కృష్ణుల అనురాగాలు

మనలో రాగాలు నిలపాలితే

రాధ : నీవూ నేనూ జీవితమంతా

వవతాగ గీతాలు పాశాలితే

కృష్ణ : మన హృదయాదు పూరి నానతో

మధుర తీరాలు చేరాలితే

తాద : మధుర తీరాలు చేరాలితే :

॥౧॥

పాట నెం. 47

రచన : కొనరాజు

పాడినవారు : పి. సుశీ

యస్. పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం

కోడ

కోరన :

చల్లవి : పవనమ్మ రానమ్మ బంగారు దొమ్మ

మాయమ్మ నీ నోము పరియించె నమ్మా

॥పవనమ్మా॥

చరణం : చిన్ననాటి స్నేహాలు చిటికెకోసం చెడిరి పోయె :

అల్లుకున్నె ఆశలన్ని తల్లెరిండులై పోయె :

మల్లెపూల దానితో ముళ్ళపొవలు ఎరురాయె :

వరిపు గొలుపు మాటలన్ని బూటక మని తేలిపోయె

॥పవనమ్మా॥

చరణం : జగత్కాత వరమేశ్వరి కరుణ నీకు కలగాలి

కలకాలం కుంకుమ నీ నొసటను శోభిల్లాలి :

ఆ కల్లి చూపులే నీకు తోడు నీడగా వుండి

జీవితమంతా చల్లవి దీవెనలై నిలవాలి :

చరణం : గుడితో జేగంటలూ గుండెల్లో మంటలూ :

కివబమైన ప్రణయాలూ విసిరిన విషవలయాలూ

మనుక లేని హృదయాలూ మారని పాషాణాలూ

పడుచుదవపు ప్రేమలు వెకలకు ప్రతిరూపాలూ ॥పవనమ్మా॥

పాట నెం. 5

కవి : డా॥ దాశరథి

పాడినవాడు : పి. సుశీల, ఎస్. పి.జాం

సుబ్రహ్మణ్యం

రజని : నీవే జాబిలీ నీ సవ్వే వెన్నెలా.

కలు చూడవా

మూటాడవా

ఈ దొంగ నీ కేలా?

॥నీవే జాబిలీ॥

రజని : పెల్లెలు పూసే చల్లని వేళ మనసులు కలిపాలి

అల్లరి చేసే పిల్లగాలిలో ఆశలు పెంచాలి

ఒంటరి భగము ఎంతకాలము

జంట కావాలి - నీ కొక

జంట కావాలి

కలు చూడవా

మూటాడవా

ఈ మూనం నీకేలా?

॥నీవే జాబిలీ॥

కృష్ణ : చల్లని వేళా నీ దొంగంతా వెచ్చగ ఉంటుందా?

రజని : అవును ఉంటుంది.

కృష్ణ : పెరిగేయైనా నిదురెలాక కలక గ పుంటుందా?

రజని : అవును, అలాగే ఉంటుంది.

కృష్ణ : ఉంటే ఉంటే గుండెలలోనా ఎడమక పుంటుందా?

రజని : అలా, నీకేలా తెలుసు?

కృష్ణ : Oh My God! ఇది చాలా పెద్ద జబ్బె

ఈ పిచ్చికి, ఈ ప్రేమకూ

ఇక పెళ్ళే బాషధిమూ

«వీవీ»

పాట నెం. 6

రచన : కొసరాజు

పాడినవారు : పి. పు.

రాధ : కన్నె వయసూ అమ్మా యిల్లారా! - వినండి మీరు నా మాట.

ఇక తగ్గించుకోండి మీ జల్సా!

కొంటె వయసూ అబ్బాయిల్లారా! వినండి మీరు నా మాట

ఇక తగ్గించుకోండి మీ జల్సా!

ఉన్నవాళ్ళూ ఋషీ ఋషీగా విలాసాలతో కులికేరూ

లేనివాళ్ళూ యింటిల్లిపాదీ చెమట ఓర్చి బ్రతికేరూ

ఉండిలేని మధ్యరకాలు ఉసూరుమంటూ వున్నారూ

అభిమాన మున్నవాళ్ళూ అప్పుల్లో మునిగిపోయి

అనాటి కానాడు దిగజారిపోతున్నారూ హోయ్ «కన్నెవయసూ»

సరదాలు వయసులో సహజమేలే

అవి తాహతు మిందిపోతే తల్లకిందులే

అర్జన చేసేవాడు ఒక్కడైతే—ఇంట

తిని కూర్చునే వాళ్ళూ పదిమంది

చదువులు సాగేదెట్లా? పెళ్ళిళ్ళయ్యేదెట్లా?

సంసారమింకా జరిగేదెట్లా?

సంపాదించేవాడు మంచానపడ్డవాడు

వస్తుల్తో బాధల్తో అల్లాడి పోతారా-హోయ్

॥కన్నెవయసు॥

పాట నెం. 7

రచన : వేటూరి సుందరరామమూర్తి

పాడినవారు : పి. ముఖీంద్ర

రాధ : నా పలుకే కీర్తనా! కదలికలే నర్తనా!

॥నా పలుకే॥

మురిపాల వెల్లి మా తెలుగు తల్లికి నేనే రూపకల్పనా

॥నా పలుకే॥

అలివేళే నాటకాలలో కృష్ణవేణి ప్రవహించగా

తల్లికి కడ కొండులో వరక గోవారి బొంగగా, ఉప్పొంగగా!

నా అడుగే హంసల వీణగా

నా నడికే కన్నెర పాదగా

తెలుగు మాగానీ మనిషిలో, తెలుగు పీఠ జీరావగా

నేనాడగా, పాదగా

॥నా పలుకే॥

మువ్వగోపాల పవముల నా మువ్వలే ముద్దులావగా

కొత్త యుత్తువుకో ఎంకిపాటలే కోయిలమ్మ వినిపించగా

మనసులన్ని కావ్యాలుగా! సొగసులన్ని శిల్పాలుగా!

నంద్ర సొంద్రలే హంస కళలుగా అందాలు అజంకాలుగా

నేనాడగా, పాదగా

॥నా పలుకే॥

తెలుగుసారి బంగారు కొండ మా ఏడు కొండల వెంకన్న!

కాళిచే వారిని కులమడగని మా శ్రీకైల మల్లన్న!
 శనిగి గాతమి పొంగిన చోట వెలసె భద్రగిరిరామన్న!
 కల్పవల్లి మా కన్నతల్లి కనకదుర్గమ్మ కరుణ జూడగా
 నేనాడగా పాడగా

॥నా పలుక

పాట నెం. 8

రచన : కొనరాజు

పాడినవారు : పి. సుశీల, బి. వసంత,
 యస్. సి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం

మీనాక్షి : కట్టెయ్యారాజా తాళిబొట్టు - నువ్వు
 కట్టకుండా పైటవేడు మనగుట్టు

॥కట్టెయ్యారి

మీనాక్షి : మంచి వాడవని తెలిచి మోజులో పడ్డాను
 చక్కచోకిచది నమ్మి సర్వం అర్పించాను

నాగరాజు : అభయము ఎదుగినోట్టి పల్లవ వేశావు
 చీరదో మాకెని చిత్తు చిత్తు వేశావు
 కట్టనంటే కట్టనే ఓ మీనా
 సువ్వెంక మొత్తుకున్నా ఏమైరా

॥కట్టనంటే

అందరు : కట్టేస్తాం కట్టేస్తాం
 కట్టేస్తాము నిన్ను కట్టేస్తాము
 తాళి నువ్వు కట్టకుంటే
 తాడుబెట్టి చెట్టుకేసి కట్టేస్తాము
 నిన్ను కట్టేస్తాము

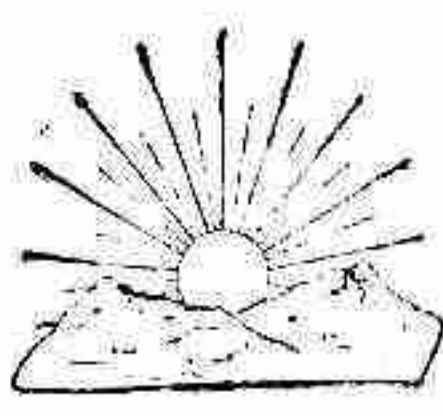
వరహంగరావ్ : కాండముచ్చులా దూరి కొంపకెరరు పెట్టావు

అశ్వాత్థ : సూదిలాగా వచ్చి దబ్బినది తెలాపు
 తత్పమాణీకర్మం: నంగనాచితా దొంగ నటకా లాదాపు
 వరహాలరావ్: ఒక్కటమారం చేసి దాటిపోకుండ
 వీడి తాట వాలిస్తేగాని దారికి రాడూ
 వీరు దారికిరాడూ

అందరు : ఉతికేస్తామూ, నిన్ను ఉతికేస్తాము
 చించేస్తామూ, తొక్క చించేస్తాము
 కట్టేస్తామూ, దోలు కట్టేస్తాము

మీనాక్షి : చిదిమిన పొల్లను చిన్నారి బుగ్గలు
 చెంప దెబ్బల కెంతో ఉబ్బిపోయె
 సున్నితమై బహు సుకుమార మగు ఒళ్ళు
 తలచి గుడ్డగ ఎంతో కదిలి పోయె.
 అయ్యో సాగరాజా !
 కొట్టవచ్చి కొట్టవచ్చి నా నాథుని
 కనతాడులే ఇప్పుడు తాళి దొబ్బు

॥కొట్టవచ్చి॥

సాంకేతిక నిపుణులు

కథ	:	యద్దనపూడి సులోచనారాణి
స్క్రీన్ ప్లే	:	కె. రాఘవేంద్రరావు, B. A.
	:	డి. మధుసూదనరావు, B. A.
మాటలు	:	పి. సత్యానంద్
పాటలు	:	కొనరాజు, డా॥ దాశరథి, వేటూరి సుందరరామమూర్తి, డా॥ సి. నారాయణరెడ్డి
నేపథ్యగానం	:	పి. సుశీల, ఎస్. పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం, బి. వసంత
పాటలు, రీరికార్డింగ్	:	పి. వి. కోడేశ్వరరావు [జెమిని]
మాటల రికార్డింగ్	:	మదన్ గోపాల్ [శ్రీ సారథీ స్టూడియోస్] ఎమ్. జి. రాజన్ [[ప్రసాద్ స్టూడియోస్] జోతలేష్ యస్ [రోమన్ అడియో సర్వీస్]
కళాదర్శకుడు	:	వి. భాస్కరరాజు
నృత్య దర్శకులు	:	బి. హీరాలాల్, పసుమర్తి, కృష్ణమూర్తి
కూర్పు	:	ఎమ్. ఎస్. మణి
చైట్	:	రాఘవులు

అలంకరణ	:	ఎమ్. రమేష్, బి. సురేష్ బాబు, జయకృష్ణ, ఎ. అప్పారావు
దుస్తులు	:	జెనర్స్, బోదులు
స్టిల్స్	:	జి. శ్యామ్ కుమార్
వల్లసినీ	:	ఈశ్వర్
ప్రెస్ వల్లసినీ	:	N.V.K.R. అడ్వర్టైజింగ్
ప్రోసెసింగ్	:	ప్రసాద్ ఫిల్మ్ లేబరేటరీస్ (మద్రాసు)
స్టూడియో	:	శ్రీ సారథీ స్టూడియోస్ [ప్రె॥] లిమిటెడ్ [హైదరాబాద్]
నిర్మాణ నిర్వహణ	:	కె. సూర్యనారాయణ, డి. కోడేశ్వరరావు
సహ నిర్మాతలు	:	కె భానుప్రసాద్ M.A., B.L. పి. గంగాధరరావు B. E.
సహకార దర్శకుడు	:	ఎస్. ఎస్. రవిచంద్ర
కెమెరా	:	కె. ఎస్. ప్రకాష్
ఛాయాగ్రహణ దర్శకుడు	:	ఎ. వినెంట్
సంగీత దర్శకుడు	:	ఎస్. రాజేశ్వరరావు
నిర్మాత :		దర్శకత్వం :
దుక్కిపాటి మధుసూదనరావు		కె. రాఘవేంద్రరావు
B. A.		B. A.

నవయుగ.

అనంతరాధ్య కళానికేతన్ 20

రాధాకృష్ణ

నిర్మాత: ముక్తిపాటి మధుసూదనరావు బి.ఎ.
పరిశీలకత్వం: కె.రాఘవేంద్రరావు బి.ఎ.

